

הריני נזיר פרק שני נזיר

(6) (תוספתא פ"ב, 8) כ"א
(7) (א"ר פ"ב ט"ז א, 1) ו"א
(8) (א"ר פ"ב ט"ז א, 1) ו"א
(9) (א"ר פ"ב ט"ז א, 1) ו"א
(10) (א"ר פ"ב ט"ז א, 1) ו"א
(11) (א"ר פ"ב ט"ז א, 1) ו"א
(12) (א"ר פ"ב ט"ז א, 1) ו"א
(13) (א"ר פ"ב ט"ז א, 1) ו"א
(14) (א"ר פ"ב ט"ז א, 1) ו"א

אח"ל נזירות מועטת כיון. דלילו מתחיל מעכשיו למנות לא מיתרי ליה מהאיך נזירות אלא עשרה ימים ולא היו צהן כדי גידול שיער דליו תגלחת פחות משלוש: לא סלקין ליה הליו עשרה. למנין נזירות דהא לית צהו גידול שיער הילך לא חיילי ליה מעכשיו אלא לאחר עשרים ימים מחיל למנות שמי נזירות ויהא מגלח צינתים. ואי אמרת תפשוט ממתני דקמני מניח את שלו ומונה את של בנו ואח"כ משלים את שלו ואח"כ דלא מיתרי משלו אלא עשרה ואפי' הכי חיילי הא לא (6) דמי דלילו חתם כיון דלאחר הריני נזיר סתם לכשיהא לן בן לא נחית למניינא דלא קאמר אימת (7) (אי לאחר עשרין ותמשה) (8) הילךך האי דהדר ואמר הריני נזיר דינא הוא דלילוח עליה לאתרי דליתא לא יהא לו בן עד לאחר שלשים דלא מיתרי כלל ואיסתכח דמלאלתה הוה ליה למימני נזירות שלו איני זמנין דלא יספיק למימני את שלו קודם שגולד לו בן כיון דאי אפשר ליה בגילוח דכפרותא לעיל גבי מתני' כנזירות אחת דמי אלא הנך דקא נחית ליה למניינא דלאחר לאחר עשרים ימיהא לן למניינא דהכי צענין כיון דעשרים יומין כו': **ואס"ל.** היכא דלאחר (9) מעכשיו (10) מנהא כיון דאפשר למימני מעכשיו עשרים ולאחר דמונה ליה שלשים אפטר למיהדר ולמימני תמנין משום דליכא גידול שיער לכסוף חיילי להו מהשתא אחתי מיבעי ליה כיון הא אחר הריני נזיר לאחר עשרים ומעכשיו נזיר עולם מהו (11) אלא דלנזירות עולם לית ליה הפסק דליכא דלאחר דלאחר מעכשיו מנהא יום הוא דליכא למימר דמונה עשרים ואח"כ מונה שלשים ואח"כ מונה שמונים דודאי חיילא עליה לאתרי מני אחר מנהא יום משום דכיון דלית להו הפסק לקוף מנהא הילךך הכא נמי אפשר למסקניהו מתוכן אבל הכא דלאחר מעכשיו נזיר עולם דנזיר עולם אין לו הפסק והאי דמגלח משלשים שלשים היינו טעמא משום כבוד וכל משום דליהוי הפסק וכיון דליון לו הפסק ליה פסקין להו מתוכן וילון דלא אפשר בלא הפסקה לא חימול עליה נזירות כלל עד לאחר עשרים דלמימני שלשים של נזירות צרישא: **ואס"ל.** לענין כולהו שאילתא לענין נזירות מועטת (12) לנזירות מנהא או לנזירות עולם (13) כיון דאפשר ליה לאיפשוטי. אההוא נזירות שקבל עליו לאחר עשרים לחילו להו כולהו מהשתא אחתי תבעי לן אחר הריני נזיר שמשון לאחר עשרים יום ומעכשיו נזיר סתם מהו: **אמר.** נזירות דלא אפשר לאתשולי עליה משום דשמשון לא הוה נזיר אמרינן כיון דלא אפשר לאתשולי עליה אנזיר שמשון לא חיילא ההוא נזירות סתם (14) (דהואיל דסוף עשרים לא שלמי או דילמא חיילא: **אמר** הריני כמשה בצבעה **באדר.** דמשמע כמשה שפטר בצבעה **באדר** א ושוב לא שמה יין מי הו לן נזירות או לא: **נעמא בימי בנו.** האי דלאחר הריני נזיר כשיהא לן בן ונזיר סתם התחיל מונה את שלו ועד שלא השלים את שלו נולד לו בן מניח את שלו ומונה את של בנו ואס' נעמא בתוך ימים הללו (15) שמנה לבנו: **ר' יוחנן אמר סותר.** אף אומן ימים שמנה כבר על שלו ב' דכיון (16) דאפילו מנה את שלו אינו מגלח צינתים כנזירות אריכתא דמי וסותר את הכל: **וריש לקיש אמר אינו סותר.** את שלו דנזירות דידיה לחוד ודבנו לחוד: נעמא

את"ל נזירות מועטת כיון דעשרה יומין הוא דיתרין לא סליק ליה הליו עשרה ודאי נזיר מאה יום כיון דאית ליה תמנין יומין לבסוף סלקין ליה או לא ואת"ל חיילי אמר הריני נזיר לאחר כ' יום ומעכשיו נזיר עולם מהו מי חיילא עליה או לא את"ל הכא כיון דאפשר לאיתשולי חיילא אמר הריני נזיר שמשון לאחר עשרים יום ומעכשיו נזיר סתם מהו הכא לא אפשר לאיתשולי מי חיילא או לא אמר כמשה בשבעה באדר מאי פשוט מינייהו קדמייתא (17) הריני נזיר לאחר עשרים יום ומעכשיו מאה יום: **מונה עשרים ואח"כ מונה שלשים ואח"כ מונה שמונים כדרי להשלים נזירות ראשונה נממא בימי בנו רבי יוחנן אמר יסותר ריש לקיש אמר אינו סותר אריכתא היא ריש לקיש אמר אינו סותר נזירות דידיה לחוד ודבריה לחוד** נעמא

עשרים יום דהשתא הקדים המאה יום (אי אמרת) חיילי מהשתא אי לא [ושמתן] דמני למיבעי הכי וחדא מנייהו נקט. הגה"ה: **אמר** הריני נזיר לאחר עשרים יום ומעכשיו נזיר צעורב. דליו אס הכבוד שער דמיקל ומניח שלש שבועות: **מי חיילא.** נזירות עליה מהשתא או לא את"ל דבין נזירות מועטת ובין נזירות מרובה מהשתא חיילא משום דכי מטו עשרים וחול נזירות לא הו הפסק כולי האי שהרי דמי הוא לנזירות דמנהא אבל הכא אי חיילא מהשתא נזיר עולם נזירות דלאחר עשרים אינו כיוצא בו כלל והוי הפסק הילךך לא הו נזיר עולם כלל עד שיסלים נזירותיו ובהך קפיד קמאי יהיה מותר בין ובתגלחתו ובתמולא או דלמא דמ"מ יחול מהשתא נזיר לעולם וכי אמו עשרים ימנה נזירות שלשים יום ומגלח למ"ד נזיר עולם מיקל אחר שלשים יום או אחר (18) [ש"א] למד כדאית ליה ולמד כדאית ליה (לעיל דף ק. ה.) דחזיא לנזירות עולם שהתחיל ולא חשיב הפסק נזירותו כיון צדיק לשאל על נזירות של שלשים יום והיה עושה נזירות עולם לפניו בזיו הפסק הילךך ד' אסר אפילו לא שאל על נזירות (דל' יום) יחול עליו נזיר עולם מהשתא וה"ה דמני ה' למיבעי אי אמר הריני נזיר (19) לאחר כ' נזיר עולם ומעכשיו נזיר סתם: **ואת"ל** הכא ודאי כיון דאפשר לאתשולי אנזירות שחול לאחר עשרים יום הכא (20) חיילא נזיר עולם ומהשתא יכול לשאל אנזירות דבנר עשרים ולא מתייה הפסק כלל בתוך נזירות נזיר עולם:

אמר הריני נזיר כשמשון לאחר עשרים יום ומעכשיו נזיר סתם. הכא ודאי לא אפשר לאתשולי אנזירות שמשון יחול כלל אחר [עשרים] הילךך לא יחול עליו סתם נזירות בהך עשרים כלל הוילי ולא מני להשלים בתוך עשרים סתם נזירות דהוין שלשים יום והיה מותר בין ולתמולא למתים בתוך עשרים ואח"כ יתחיל נזירות שמשון (21) [ידההן] סתם נזירות כיון דלא אפשר להשלימו קפיד אהפסקת נזירותו או דלמא סוף סוף חיל עליה סתם בתוך נזירות סתם. נזירות שמשון יחול עליו נזירות סתם כיון דאפשר להשלימו קפיד אהפסקת נזירותו או דלמא סוף סוף חיל עליה סתם בתוך נזירות סתם. נזירות שמשון יחול עליו נזירות סתם כיון דאפשר להשלימו קפיד אהפסקת נזירותו או דלמא סוף סוף חיל עליה סתם בתוך נזירות סתם.

הגהות הב"ח

(6) רש"י ד"ה לא סלקין ליה
(7) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(8) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(9) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(10) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(11) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(12) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(13) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(14) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(15) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(16) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(17) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(18) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(19) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(20) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א
(21) רש"י א"ר פ"ב ט"ז א

גליון הש"ס

תוס' פ"ב אמר כמשה וכו'
ואי היה יתיר וכו'. ע"ה
שמה מה ב"ב כ"ג כ"ה
ח"ב כ"ג כ"ה כ"ה כ"ה
דף כ"ב ע"ג:

הגהות התוספות

1. ז"ל הו"ד דמיקל. 2. ז"ל
אמר הריני נזיר לאחר עשרים.
3. ז"ל דבני. 4. ז"ל דמתי.
5. ז"ל נזיר עולם. 6. ז"ל מניח
נזיר עולם נזיר נמוק. 7. ז"ל ליה
8. ז"ל השתא יחול סוף.
9. ז"ל נזיר. 10. ז"ל כ"א
11. נזירות מרובות ונדבות
נמוק וז"ל נמוק ונדבות.
12. ז"ל לא נזיר ונדבות.
13. ז"ל כ"א ש"ה. ומית
גם היא ט"ז. 14. ז"ל כיון
דמתי.

פ"ה הרא"ש

דוקא ההפסקה גורמת: ה"ג
אמר הריני נזיר לאחר (כ' יום)
ומעכשיו נזיר עולם מי חיילא
עליה או לא. את"ל הריני נזיר
לאחר (כ' יום) ומעכשיו יום
יום חיילא שאני הריני דאפי' דחיילי יום מעכשיו אפשר
לו לקיים כל משפט נזיר
שלאחר כ' יום כי נזיר
השתלשלה של נזירות ק' יגלח
ויבא קרבן ויגלה שנת אחר
השלמת הק' אבל הכא אי
חייל נזיר עולם מניח שוב את
יגלח לעולם. ומיירי בתוך
דאמר ומעכשיו נזיר לעולם.
דאחר אינו מגלח לעולם.
אבל נזיר עולם מיקל בתוך
למר כדאית ליה ולמר כדאית
ליה לעיל כ"ה. ואת"ל כיון
כ' רכין דאפשר לאיתשולי על נזיר שלאחר כ' אמרי' כשאמר ומעכשיו נזיר לעולם היה ברצונו שיחול מיד ועל נזירות שלאחר

פ"ה הרא"ש

כ' יך אצל חכם ויתיר לו
היתיר הוא כאלו קיים אמר
הריני נזיר שמשון לאחר כ'
יום ומעכשיו נזיר סתם מהו
מי אמרי' יתחיל למנות
מעכשיו נזיר סתם ולאחר כ'
יפסק נזירותו ויתחיל נזיר
שמשון ולא יגלח לעולם או
דלמא כיון דאזני יכול
להשלים נזירותו וגם אין
שאלה לנזיר שמשון כדאיתא
פ' בתרא דמכות לא חיילא
עלי כלל נזיר של יום. ורי"מ
הריני נזיר לאחר כ' יום
ומעכשיו נזיר עולם דדינו
דהכביר שער מיקל בתוך
ומביא ב' בתומה מי חיילי
את"ל דבין נזירות כ' בן
נזיר מועטת חיילי. וכי מטו
כ' יום מפסקי. שאני התם דלא
הו הפסק כולי האי דרופה
הוא לנזיר א' דבני דהא בקתא
אינו. אבל הכא אי חייל
מהשתא נזיר עולם כיון דנזיר
[עולם] אינו כיוצא בו כלל
הוי הפסק (22) כולי דרופה
הוא לנזיר א' הילךך לא חייל
נזיר עולם עד אחר שישלים
נזירותו שלאחר כ' יום או
דלמא אפי' חייל מהשתא
וכי מטו כ' יום יפסק וימנה
נזירותו ויגלה ויתיר לנזיר
עולם כיון דאפשר לאתשולי

(6) נראה דל"ל הו הפסק הילךך לא חייל נזיר עולם וכו' ויהי נמוק ד"ה מי חיילא.